

Port-au-Prince, 1 juni 2013

Dag Allemaal,

Hier zijn we nog eens met een nieuwsbrief vanuit Haïti, met de hoofdpunten uit de actualiteit rond Haiti en de projecten waar ik bij betrokken ben.

De vaderlandsliefde van de haitianen werd voor een week gestreeld door het feit dat Haiti **de 5^e internationale bijeenkomst van de AEC landen** (AEC = Association des Etats de la Caraïbes) mocht ontvangen van 23 tot 26 april. Deze gebeurtenis was een week lang hoofdpunt van de nieuwsgeving hier op radio en televisie en in de krant. Het gaat over 25 landen die lid zijn van deze groep en 5 landen in de rol van waarnemer. Een twaalftal staatshoofden en heel

wat regeringsleiders uit buurlanden die de Caraïbische zee begrenzen waren te gast in Haiti. Er waren 400 genodigden ! Deze gebeurtenis kan zeker bijdragen om het imago van Haiti in het buitenland te verbeteren en om meer openheid en samenwerking binnen de regio waar te maken, vooral i.v.m. investeringen, toerisme en communicatie.

In Haïti zelf Verder gaat het politieke circus verder in verband met de **aangekondigde verkiezingen**. Een toneelstuk waar er steeds twee stappen vooruit en dan weer twee achteruit worden gezet, waardoor heel het circus ter plaatse blijft trappelen. Op **19 april** werd de voorlopige kiesraad beedigd, die dan zelf de mogelijkheid om deze verkiezingen dit jaar nog te kunnen organiseren, in twijfel trok.

Op zaterdag 20 april was ik in Grand Bassin (Noord-Oosten van Haïti) voor de **priesterwijding van een haitiaanse en een congolese confrater scheutist**. Ze werden gewijd door Mgr. Mesidor, de bisschop van Fort-Liberté, samen met 4 andere diocesane diakens. Het was een indrukwekkende viering in open lucht, die bijna drie uur duurde. De kerk van Grand bassin kon onmogelijk al het volk dat bij deze viering betrokken was opvangen. S'anderendaags was ik dan

in Bois de Laurence, voor de eremis van de congolese confrater, Zebédée, die me gevraagd had in zijn eerste mis de homelie te houden. Hij had in Bois de Laurence, een parochie door scheut beheerd, zijn stage gedaan. Het werd nogmaals een indrukwekkende en feestelijke viering in een te kleine kerk. Het was een hele gebeurtenis voor de mensen van deze ver afgelegen parochie in

een wondermooie bergstreek in het Noord-Oosten van haiti.

Wat de de officiële erkenning van de **stichting Mamosa – Cunina** betreft zijn we terug van weggeweest. Drie jaar geleden begon ik met de nodige stappen om deze erkenning te bekomen en aldus een bankrekening op de naam van de stichting te kunnen openen. Ik werd daarbij genoopt de hulp van een notaris in te roepen. Ik kwam daarvoor terecht bij dezelfde notaris, Me. Magella Douyon, die de verkoop van het huis had geregeld. Deze beloofde, mits betaling natuurlijk, voor alles te zorgen in een recordtijd. Maar het werd stilaan meer en meer duidelijk dat ik door deze ambtenaar gepluimd werd. Toen hij in november van vorig jaar nogmaals geld kwam vragen (2500 Euro) om de zaak binnen de week rond te krijgen (zei hij) weigerde ik op zijn vraag in te gaan met de eis dat hij al genoeg had gekregen (7000 Euro!) om zijn huiswerk af te maken. Toen ik begin februari van dit jaar nog steeds die erkenning niet had, ging ikzelf dan maar op onderzoek waarbij ik ontdekte ik dat de notaris zelfs niet wist dat het onvolledig (!) dossier sinds 9 augustus 2012, door het ministerie van binnenlandse zaken terug gestuurd was naar de gemeente, dossier waarin o.a. de notariële akten waar hij had moeten voor zorgen ontbraken. Dat betekende dat hij sindsdien niets meer had gedaan, ondanks zijn mooie woorden. Ik heb hem dan laten verstaan dat ik het spelletje door had en dat hij voor die documenten moest zorgen zoniet zou ik de zaak voor het gerecht brengen. Ik kreeg de ontbrekende stukken na enkele weken eindelijk in de hand en trok ermee zelf naar het gemeentebestuur. Het dossier werd er volledig verklaard en ik kreeg dezelfde dag een nieuwe voorlopige erkenning waarna alles weer naar het ministerie van binnenlandse zaken werd gestuurd. Een week later liet dit ministerie me weten dat één van de notariële akten onvolledig was en moest herschreven worden en dat de “casiers Judiciaires” van de 9 stichtingsleden door de notaris geleverd, verjaard waren en dat ik dus voor nieuwe getuigschriften moest zorgen. Ik dus terug naar mijnheer Douyon met de eis zijn huiswerk af te maken en ditmaal zonder fouten en zonder nog meer geld te mogen verwachten met de bedreiging anders effectief naar het gerecht te zullen stappen. Ondertussen wacht ik nu alleen nog op deze nieuwe getuigschriften van het gerecht om klaar te zijn met het ministerie van binnenlandse zaken op weg naar de laatste te nemen hindernis. Ik ben daar nu elke dag voor op de baan in de hoop deze zaak rond te krijgen voor ik op verlof ga in augustus. Geduld is de meest waardevolle deugd, hier in Haïti.

In het onthaalhuis **Mamosa** gaat alles zijn normale gang. De studenten beginnen zich serieus voor te bereiden op hun laatste reeks proefwerken en verschillenden onder hen voor het staatsexamen in juni. Vorige maandag vernam ik, tot mijn grote vreugde dat Darline Jules, één van de kostgangers van mamosa, geslaagd was in het staatsexamen voor verpleegkunde. Daarmee is ze nu gediplomeerd verpleegster, met staatserkenning. Ze kan nu serieus naar werk gaan zoeken. Op dit ogenblik zijn er voorlopig twee jongeren de mamosa familie komen vergroten. Het tentenkamp waar deze twee meisjes, leden van de sportbond, woonden werd plots het toneel van vandalisme. Zware jongens mieken het kamp onveilig en er werden enkele bewoners met hakmessen gedood en meisjes waren er slachtoffer van verkrachting. Hun ouders smeekten me om hen enkele weken op te vangen tot ze naar veiliger oorden konden verhuizen.

Het lijkt erop dat dit alles gemanipuleerde acties zijn om de mensen uit de kampen weg te krijgen.

Wat het project betreffende **de bouw van het jeugd en sportcentrum** betreft zijn we eindelijk een goede stap vooruit ! De advocaat, die we ten einde raad hadden aangezocht, heeft woord gehouden. Gisteren, **31 mei**, waren we met een 60 tal spelers en vrienden van Banzai op de afspraak met hem op ons stuk grond, dat ons dan met bijstand van het gerecht en politie officieel werd toegewezen. De landmeting werd herdaan en we konden de definitieve grenspalen dit keer in stevig beton vastzetten. We mochten ook op de bijstand rekenen van jongeren, wonend in de wijk, die ondertussen beseften dat het bouwproject dat op deze grond tot stand zal komen ten voordele van de jeugd zal zijn. De komende dagen wordt dan een topografische meting van het terrein gedaan, zodat de architect het definitief plan kan opmaken. We zullen dan ook beginnen met de bouw van de afsluitingsmuur van het terrain. Oef !

De jeugd en sportactiviteiten lopen door aan een regelmatig ritme. Ons toernooi, waaraan uiteindelijk 5 jongensploegen en 5 meisjesploegen deelnamen loopt ten einde en er werden aldus heel wat mooie matches gespeeld in het bijzijn van een talrijk publiek. De topper van ons

tornooi was de wedstrijd gespeeld op 28 april II. tussen de twee beste meisjesploegen van Haïti, Banzai en Volley-2000. Banzai, in topvorm, domineerde de wedstrijd en won met overtuigende cijfers (3 – 0 / 25-17/25-17/25-14) (zie fotos).

Verder kunnen we terugblikken op het toenemend succes van onze volleybalschool. Op **zaterdag 27 april** reed ik met 64 van onze beloften met de bus van Banzai naar Petit Goave, op een goede 50 km van

Port-au-Prince, voor een daguitstap. Ze kregen de gelegenheid om daar volleybal te spelen met jongeren van deze provinciestad, waar een sterke volleybal traditie bestaat. Onze trainers hadden twee meisjes

ploegen gevormd met de meest gevorderden en die speelden aldus enkele wedstrijden met de beloften van Petit Goave. Ze deden daarmee een eerste wedstrijdervaring op. Het werd een reuze dag voor allen en de vraag, wanneer we dat nog eens doen, lag op ieders lippen.

Op 18 mei, nationale feestdag hier, trokken we met onze meisjesploeg uit de 2° afdeling en de jongensploeg uit de 1° afdeling naar St Marc (100 km ten noorden van Port-au-Prince) waar Banzai twee wedstrijden speelde met ploegen van St Marc, die ze met overtuiging wonnen. We werden er feestelijk ontvangen door de verantwoordelijken van de club "Flamme" die ons hadden uitgenodigd en de dag groeide uit tot een verbroedering tussen de jongeren van Flamme en Banzai.

Op 19 mei vierden we dan de zeventiende verjaardag van de sportbond "Banzai". De feestelijkheden begonnen 's morgens met een mooie

dankmis gevolgd door een receptie voor de allerjongsten uit de club en afgesloten met een avondfeest in openlucht, op de koer van Mamosa. Hoewel de regen voor enige hinder zorgde werd het een gezellige en goed gevierde avond.

Op 25 mei trokken we met de jongeren van de volleybal school naar Grand Goave (40 km ten zuiden van Port-au-Prince) op uitnodiging van de broeders die er het college "St. François d'Assise" besturen. Het onthaal was hartelijk en het werd een goed geanimeerde sportdag met muzikale omlijsting, dansvoorstellingen en 4 volleybal matches, waarvan 2 voor rekening van onze beloften. Ze wonnen beide wedstrijden, resultaat dat het goede werk van hun trainers aantoonde.

De groep genoot met volle teugen van deze uitstap en de activiteiten daarin aangeboden.

Tot zover met deze enkele regeltjes nieuws. Met een hartelijke groet vanuit Haiti.

Jan Hoet